عکس: فاطمه عرفانیان/جوان

گفت‌وگوی «جوان» با رئیس فدراسیون جانبازان و رئیس کمیته پاراالمپیک

حضرت آقا به ورزش جانبازان و معلولان نگاه ویژه‌ای دارند

زهرا نعمتی افتخار پاراالمپیک جهان است

شیوا نوروزی

ورزش جانبازان و معلولان با نام او عجین شده است. هر زمان حرف از این قشر ورزشی می‌شود ناخودآگاه یاد محمود خسروی‌وفا می‌افتیم؛ مردی که سال‌هاست برای رشد و اعتلای ورزش جانبازان تلاش می‌کند؛ رئیس خستگی‌ناپذیر پاراالمپیک ایران که از سال ۱۳۶۹ تاکنون ریاست فدراسیون جانبازان و معلولان را بر عهده دارد. در این سال‌ها ورزش جانبازان پیشرفتی روزافزون را تجربه کرده تا جایی که جایگاه کشورمان در پاراآسیایی اینچئون تا رده چهارم و در المپیک لندن تا رده یازدهم ارتقا پیدا کرد. اگرچه گرفتن وقت مصاحبه از رئیس کمیته ملی پاراالمپیک به سادگی اتفاق نمی‌افتد اما محمود خسروی‌وفا با صبر و حوصله پاسخگوی همه سؤالات ما بود.

وضعیت ورزش جانبازان و معلولان ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

اصولاً آدمی هستم که به این راحتی از موضوعی راضی نمی‌شوم، البته آدم سختگیری نیستم ولی چون همه چیز را در شرایط ایده‌آل می‌بینم، مثل دیگران به سادگی احساس رضایت نمی‌کنم. شاید همین مسئله موجب شده کارم پس از این همه سال عادی نشده است. برای من هر روز، به واقع یک روز جدید است. اصلاً نمی‌توانم بگویم چون سال‌ها از مدیریتم بر فدراسیون جانبازان و معلولان می‌گذرد همه چیز عادی شده است. اولین نفر وارد فدراسیون می‌شوم و آخرین نفر هم خارج می‌شوم. از کارم راضی نیستم، منتها این عدم رضایتم به این خاطر نیست که کار خوب پیش نرفته است. در این مدت اکثر کارشناسان بر این موضوع تأکید دارند که ورزش جانبازان و معلولان در ایران پیشرفت خوبی داشته است. همیشه برای تأیید ادعاهایم نیز به مراجع بین‌المللی رجوع می‌کنم، البته ما هیچ وقت محتاج رفرنس‌های خارجی نیستیم اما رفرنس‌های آنها رسمی و بین‌المللی است. آمار ما را هیچ موقع استفاده نمی‌کنند ولی در آمارهای خودشان مجبورند از آمارهای ایران بهره بگیرند، به عنوان نمونه سال ۲۰۰۵ که سال تندرستی اعلام شده بود سازمان ملل ایران را به عنوان الگو معرفی کرد. اگر بخواهیم دیدگاه خارجی‌ها نسبت به خودمان را بدانیم فقط باید به پیام هایی که ژاک روگ به ورزش جانبازان و معلولان ایران داد توجه کنیم. امسال هم که ویلفرد لمکه مشاور ویژه دبیرکل سازمان ملل متحد به کشورمان آمد. کار خوب پیش رفته اما من رضایت ندارم و فکر نمی‌کنم هیچ موقع راضی هم بشوم.

اوج هدفتان برای ورزش جانبازان چیست؟

عالی هیچ موقع به وجود نمی‌آید. هیچ وقت نباید آخر خط را برای خودمان ترسیم کنیم. همیشه باید به طرف هدف غایی حرکت کنیم که رسیدن به آن هدف اصلاً آسان نیست. بعضی از اهدافم رؤیایی است؛ ای کاش روزی برسد که هیچ معلولی وجود نداشته باشد، تصادفی رخ ندهد، جنگی نباشد و هیچ حادثه‌ای اتفاق نیفتد. تا زمانی که این اتفاقات هست همیشه برای این نوع قشر باید برنامه‌ریزی و هدف داشته باشید. حالت بد این است که شرایط فعلی خوب است و به آخر خط رسیده‌ایم. حالت خوب این است که خودمان را همیشه در حال حرکت با برنامه از پیش تعیین شده، با سرعت مناسب و به دور از افراط و تفریط ببینیم تا از هرگونه اثر منفی بر ورزش جلوگیری شود. از طرفی ظرفیت کشورمان در هر زمینه‌ای و از جمله ورزش بالاست. باید این نکته را هم مدنظر داشته باشیم. به طور کل ورزش ایران از هر نظر رشد چشمگیری داشته و اصلاً قابل مقایسه با نسل‌های گذشته نیست؛ ورزشی که زمان جوانی من را نمی‌توان با وضعیت فعلی قیاس کرد.

منظورتان پیشرفت ورزش ایران از نظر امکانات زیرساختی است یا از نظر کسب مدال؟

از هر نظر رشد خوبی داشته‌ایم. در سه بعد می‌توان این موضوع را بررسی کرد؛ اول از همه ورزش همگانی. هیچ موقع شرایط برای حضور معلولان در ورزش همگانی مهیا نبوده است. از طرفی حضور مردم در پارک‌ها و روی خوش نشان دادن به ورزش همگانی مهر تأییدی بر این ادعاست و اغلب خانواده‌ها دیگر با ورزش غریبه نیستند. در بعد قهرمانی، در رشته‌های زیادی فعالیت داشته‌ام، به ویژه کوهنوردی. در کوهنوردی هیچ وقت فکر نمی‌کردیم که می‌توانیم در نوک قله اورست بایستیم، حتی تصور فتح قله نانگاپاربات (کوهی در هیمالیا به ارتفاع ۸ هزار و ۱۲۶ متر) برایمان غیرممکن بود. در حال حاضر ایران یکی از معدود کشورهایی است که قلل بالای ۸ هزار متر را فتح کرده است. در شرایط کنونی خانم‌ها به راحتی به اورست صعود می‌کنند. در رشته‌های رزمی هیچ موقع فکر نمی‌کردیم بتوانیم از چشم بادامی‌ها جلو بزنیم ولی حالا ورزش‌های رزمی همچون تکواندو دست ایران است. در رشته‌های تیمی نیز در آسیا حرف‌های زیادی برای گفتن داریم. در وزنه‌برداری هرگز فکر نمی‌کردیم به غیر از روس‌ها دیگران هم بتوانند مدال بگیرند. در بعد زیرساختی نیز باید به پیشرفت قابل توجه‌مان اذعان کنیم، البته من هیچ وقت این شرایط را ایده‌آل نمی‌بینم اما تلاش‌هایی را که انجام شده نمی‌توان کتمان کرد.

شما چه نقشی در رشد و شکوفایی ورزش جانبازان و معلولان داشته‌اید؟

هرگز فکر نکنید که نقش مهمی در این موفقیت‌ها داشته‌ام. اسمش را شکسته نفسی نمی‌گذارم ولی رضایتمندی از خود خوب نیست. زمانی بود که می‌خواستیم ورزش معلولان را به جامعه و جهان معرفی کنیم. خوشبختانه به این اهداف رسیده‌ایم و ورزش معلولان ایران به دنیا خیلی خوب معرفی شده است. یک روزی بود که هدف‌مان داشتن سهمی از یک سالن ورزشی بود ولی حالا خودمان صاحب امکانات و تجهیزات اختصاصی ورزشی هستیم، پیش از این آرزو می‌کردیم در مسابقات جهانی مدالی بگیریم ولی امروزه در برخی رشته‌ها ورزشکاران معلول و جانباز مارکوردار هستند. اینکه بگوییم نقش من بوده نه اینگونه نیست. نمی‌شود هر اتفاق خوبی بیفتد، بگویند خسروی‌وفا انجام داده و در ناکامی‌ها هم دنبال مقصر بگردیم. اگر موفق بودیم حاصل همکاری و کار تیمی بوده و اگر هم شکست و باختی بود، من مسئولیت آن را بر عهده گرفتم. رسما اعلام کردم اگر در پاراالمپیک لندن به اهدافی که می‌خواستیم نرسیدم مسئولش من بودم.

طی این سال‌ها که مدیریت ورزش جانبازان و معلولان را بر عهده داشتید مثل بسیاری از رؤسای فدراسیون‌ها روزهای سختی را پشت سر گذاشته‌اید؟

نه، من حتی در سال ۹۱ که همه از بی‌پولی گلایه می‌کردند اعتراضی نکردم، البته منظورم این است که دست ما در جیب بانک مرکزی بوده اما معتقدم هر کاستی را نباید در بوق و کرنا کرد. مشکلات مالی در ورزش طبیعی است و فراز و نشیب‌هایی دارد. قرار نیست همه چیز را در بلندگو اعلام کنیم. اینکه بگوییم سختی نبوده امکان ندارد، مثل این است که یک ورزشکار به راحتی به مقام قهرمانی برسد حتی در راحت‌ترین مسابقات ورزشکاران سختی‌هایی را تحمل می‌کنند. خوب نیست مسائل را سخت‌تر از آنچه هست نشان دهیم. بعضی مواقع سختی‌ها را سخت‌تر از واقعیت می‌بینیم. من هیچ وقت احساس نکردم دوران سختی را گذرانده‌ام. زیاد نباید همه چیز را در خبر و رسانه دید. خبر تنها یک بخش کار است و ما باید در کارها به اهداف‌مان برسیم.

صداوسیما و پخش مستقیم رقابت‌ها چه نقشی در رشد و پیشرفت ورزش معلولان دارد؟

نه فقط صدا و سیما بلکه باید بگوییم رسانه. از دیدگاه خارجی‌ها ورزش جانبازان از حمایت خوبی از سوی رسانه‌ها برخوردار است. آنها بعضاً اصلاً باورشان نمی‌شود که مسابقات والیبال نشسته آسیایی پخش مستقیم می‌شود، جهانی که توجه خاص خودش را دارد. رقابت‌های جهانی دوومیدانی که در قطر برگزار شد شبکه ورزش ساعت‌های زیادی را به پخش مستقیم بازی‌ها اختصاص داد. این فوق‌العاده است. از طریق رسانه، نوشتاری، دیداری و صداوسیما حمایت خوبی از ما شده است. یکی از دلایلی که ورزش جانبازان و معلولان در جامعه و بین مردم خوب شناخته شده به علت حمایت خوب رسانه از ورزشکاران این رشته بوده است.

این حمایت‌ها به جذب اسپانسر کمک می‌کند؟

صددر صد کمک می‌کند اما به طور کل ورزش پاراالمپیک در تمام دنیا یارانه‌بگیر دولت‌هاست. بخش خصوصی هم تلاش خود را کرده اما اگر ما هم تا به امروز موفق شده‌ایم ۹۹/۵ درصد آن را دولت کمک کرده و نیم درصد باقی مانده هم کمک بخش خصوصی بوده است، البته رقم قرارداد اسپانسرمان هم کمک کمی نیست و سالانه حداقل ۶میلیارد برای ورزش جانبازان سرمایه‌گذاری می‌کند ولی به این نکته توجه کنیم که این رقم در مقایسه با کمکی که دولت به ما می‌کند بسیار کم است. از سال ۵۹ تا به امروز تمامی دولت‌ها نسبت به ورزش پاراالمپیکی ویژه بوده و این ویژه بودن راه پیشرفت ورزشکاران این رشته را هموار کرده است. ساختمان فعلی فدراسیون به خود فدراسیون جانبازان و معلولان تعلق دارد. کمتر فدراسیونی در ورزش ایران است که مالک ساختمان فدراسیونش هم باشد و امکانات اختصاصی ورزشی داشته باشد.

از وضعیت کسب سهمیه پاراالمپیک ریو رضایت دارید؟ با توجه به اینکه دوره قبل ۷۸ سهمیه داشتیم در مصاحبه‌های قبلی قول ۸۰ سهمیه را به ورزش ایران داده‌اید؟

امیدوارم بتوانیم ۸۰ سهمیه ریو را کسب کنیم. در حال حاضر ۷۶ سهمیه گرفته‌ایم و اگر دو سهمیه دیگر هم بگیریم به رکورد پاراالمپیک لندن می‌رسیم. در رشته فوتبال متأسفانه انگلیس که میزبان رقابت‌های انتخابی بود ویزای تیم را صادر نکرد و تلاش‌های ما هم نتیجه نداد. متأسفانه فرصت دیگری هم برای این تیم وجود ندارد. تمامی سهمیه‌هایی که انتظار کسب آنها را داشتیم به غیر از فوتبال را کسب کرده‌ایم. به علاوه اینکه در رشته وزنه‌برداری و دوومیدانی هم امیدواریم سهمیه‌های جدیدی بگیریم که در این صورت حتی امکان دستیابی به بیش از ۸۰ سهمیه هم وجود دارد.

از موفقیت زهرا نعمتی در کسب دو سهمیه المپیک و پاراالمپیک بگویید. چقدر به پرچمداری او در المپیک ریو امیدوار هستید؟

زهرا نعمتی یکی از جوانان مرز و بوم ماست که توانسته با تکیه بر توانایی، استعداد و شرایط پیش آمده در ورزش کشور به موفقیت‌های زیادی برسد و باعث افتخار ورزش پاراالمپیک ایران شود، افتخار ورزش کشور، بانوان و پاراالمپیک جهان است. این اتفاق نادر نیست اما به سادگی هم رخ نمی‌دهد. در هر دوره شاید یک نفر بتواند هر دو سهمیه را بگیرد و در این دوره زهرا نعمتی از ایران این امتیاز را به دست آورده است. اینکه المپیکی‌ها بیایند و سهمیه پاراالمپیک را بگیرند، بارها اتفاق افتاده، بودند ورزشکارانی که تصادف کردند یا در حادثه دچار معلولیت شدند و پس از آن به پاراالمپیک آمده‌اند اما اینکه ورزشکاری از پاراالمپیک به المپیک بیاید خیلی کم اتفاق افتاده و به تعداد انگشتان دست نیست. در آسیا که مطمئنم چنین اتفاقی نیفتاده هر چند اکثر مدال‌های المپیک و پاراالمپیک را چینی‌ها می‌گیرند اما در آسیا قبلاً نداشتیم. از کمیته المپیک خواستم پرچمدار شدن او را در دستور کار قرار دهد چراکه ویلچری بودن خانم نعمتی در روز افتتاحیه جذابیت‌های زیادی برای رسانه‌های خارجی دارد. حتماً می‌دانید که المپیک و جام جهانی فوتبال بیشترین جایی است که خبرنگاران تمام دنیا در آن حضور دارند. حالا فکرش را بکنید یک ورزشکار پاراالمپیکی در المپیک حضور داشته باشد. باید این مسئله را جوری مدیریت کنیم که خانم نعمتی در جلوی کاروان ایران قرار بگیرد. پرچمدار هم که بشود خودش سؤال‌های زیادی را در ذهن‌ها ایجاد می‌کند. همه اینها برای جمهوری اسلامی و جامعه ورزش کشور مفید خواهد بود.

پیشنهاد پرچمداری زهرا نعمتی را به مسئولان کمیته المپیک داده‌اید؟

با تک تک نفرات صحبت کرده‌ام و همه هم از این پیشنهاد استقبال کرده‌اند. انتخاب پرچمدار جزئی از وظایف هیئت اجرایی کمیته ملی المپیک است. معمولاً در هر دوره یکی دو نفر را کاندیدا می‌کنند و در نهایت نیز یک نفر به عنوان پرچمدار انتخاب می‌شود. بعضی مواقع از چهره‌های صاحبنام استفاده می‌شود و در بعضی موارد هم با اینکه مدال‌آور نبودند اما به دلیل خصوصیات اخلاقی که داشتند انتخاب شدند. این ویژگی‌ها در خانم نعمتی وجود دارد، هم از نظر اخلاقی، هم از بعد شهرت و اینکه او یک بانوی ورزشکار مسلمان است و شرایط خوبی برای پرچمدار شدن کاروان ایران دارد. این فرصت کمیابی است که نصیب کمیته ملی المپیک شده است. در کاروان پاراالمپیک ما هر کسی را به عنوان پرچمدار انتخاب کنیم معلول است اما اگر یک پاراالمپیکی در المپیک پرچمدار شود، نمود بسیار ویژه‌ای پیدا می‌کند. معتقدیم در المپیک این مسئله به شدت به چشم می‌آید. شاید آنگونه که سیامند رحمان در پاراالمپیک به چشم می‌آید، زهرا نعمتی مورد توجه قرار نگیرد چراکه دنیا نگاهی متفاوت و ویژه به سیامند رحمان دارد. ساختمان پاراالمپیک در لندن همان ساختمان اصلی IPC (کمیته بین‌المللی پاراالمپیک) است. یک عکس در آنجا وجود داشت که آن هم عکس سیامند رحمان بود و همه اعضای IPC زیر نظر همان عکس کار اجرایی خود را انجام می‌دادند. رحمان یکی از پدیده‌های جهان است. ما یکسری شاخصه‌های خاص را در نظر می‌گیریم و در صورتی که خانم نعمتی آن شاخصه‌ها را داشته باشد، قطعاً از پرچمداری او استقبال می‌کنیم ولی فدراسیون جانبازان و معلولان خانه خود زهرا نعمتی است و در این خانه هر کسی می‌تواند پرچمدار شود. ما نمی‌خواهیم سر اینکه چه کسی در خانه خودش پرچم‌دار شود بحث کنیم اما دنبال یک فرصت خبری برای ورزش ایران در المپیک هستیم؛ اتفاق بزرگی که امیدوارم رخ دهد. بعید می‌دانم از این موضوع استقبال نشود.

چه پاداشی برای پاراالمپیکی‌ها در نظر گرفته‌اید؟

تا الان ما هیچ پاداشی به ورزشکارانی که سهمیه گرفته‌اند نداده‌ایم و فقط کمیته ملی المپیک پاداش داده است. در مورد جوایز پس از مسابقات هم باید بگویم که تاکنون همه آنها به صورت مساوی با المپیکی‌ها پرداخت شده است. تساوی بین ورزشکاران المپیکی و پاراالمپیکی از جمله ویژگی‌هایی است که همواره به آن افتخار کرده‌ایم و همیشه گفته‌ایم پاداش‌های پرداخت شده برابر بوده است. نکته جالب اینکه جوایزی که کمیته پاراالمپیک گرفت به علت تعداد مدال‌های بیشتر از کمیته المپیکی‌ها بیشتر بود. جوایز ما حدود ۱۳ میلیارد بود و فکر می‌کنم المپیکی‌ها چیزی حدود ۱۱ تا ۱۲ میلیارد گرفتند. میزان پاداش برای المپیک ریو نیز هنوز تعیین نشده است.

در راه آماده‌سازی کاروان پاراالمپیک ایران برای ریو چه مشکلاتی داشتید؟ برخلاف بسیاری از رؤسای فدراسیون‌ها شما اصلاً از مشکلات و بی‌پولی‌ها صحبت نمی‌کنید!

مشکل خاصی نداشتیم، البته نه اینکه مشکل نبوده، شرایطی که برای بچه‌ها فراهم کردیم شرایط استاندارد جهانی است. کاروان ایران همواره جزو معدود کشورهایی بوده که با بهترین امکانات به پاراالمپیک اعزام می‌شود. چند ورزشکار پاراالمپیکی در سطح جهان را می‌شناسید که با هواپیمای چارتر به مسابقات اعزام شده باشد؟ این اتفاق از المپیک آتن شروع شد، از آن به بعد همواره کاروان ما با پرواز اختصاصی به پاراالمپیک و پاراآسیایی اعزام شده است. بعید می‌دانم کشوری در دنیا باشد که مثل ایران تا این اندازه به ورزش پاراالمپیک توجه کند و این افتخاری است برای جمهوری اسلامی. در چنین وضعیتی می‌شود باز هم گلایه کنیم؟

کمیته پاراالمپیک از کمیته ملی المپیک مستقل شد. فکر می‌کنید این موضوع چه تأثیری در رشد هر چه بیشتر ورزش جانبازان و معلولان می‌گذارد؟

ان‌شاءالله که مستقل می‌شود. هر طرحی در مجلس شورای اسلامی در کمیسیون‌های تخصصی خود باید رأی بیاورد که خوشبختانه طرح استقلال کمیته ملی پاراالمپیک هم توانست آرای لازم را کسب کند. یقیناً در زمینه اعتبار ورزشی هم به ما کمک می‌شود و هم به کمیته ملی المپیک. از طرفی این مسئله منع قانونی دارد و باید کمیته پاراالمپیک مستقل شود. باید اساسنامه بنویسیم و این اساسنامه هم از سوی مجمع کمیته المپیک تصویب شده است. مجمع کمیته ملی المپیک از دید سازمان‌های نظارتی کشور مرجعی نیست که بتواند اساسنامه پاراالمپیک را تأیید کند. اساسنامه پاراالمپیک باید به تأیید مجلس برسد. این مسیر قانونی است که امیدوارم هر چه زودتر طی شود.

تاکنون تفاهمنامه‌های زیادی بین فدراسیون شما و نهادهای زیادی امضا شده است. معمولاً این نوع تفاهمنامه‌ها در ورزش ایران در مرحله حرف باقی می‌ماند. فکر می‌کنید این واقعیت در خصوص ورزش جانبازان هم صدق می‌کند؟

ورزش معلولان باید از فرصت‌های دولتی استفاده کند. ما اگر از این امکانات بهره ببریم بار کمتری روی دوش وزارت ورزش می‌آید، به همین دلیل شورای عالی استان‌ها بخشنامه‌ای به شهرداری‌ها و شورای شهرهای سراسر کشور ابلاغ کرده مبنی بر اینکه باید امکانات ورزشی در اختیار ورزش جانبازان و معلولان قرار دهند. حتی در شهرهای کوچک هم شهرداری‌ها موظف هستند برای ورزش جانبازان سالن ورزشی بسازند. این قانونی است که ابلاغ شده است. این قانون هم مثل قوانین دیگر پس از تصویبش دو حالت دارد؛ اول اینکه از سوی کسانی که به آن علاقه دارند اجرا می‌شود و دومین مسئله بستگی به ستادی دارد که در فدراسیون تشکیل می‌شود. اگر ما موضوع را پیگیری نکنیم، نباید انتظار اجرا شدن را داشته باشیم. یک بخش هم به شورای فرهنگ عمومی کشور مربوط می‌شود که یکسری وظایف را برای وزارتخانه‌های مختلف تعیین کرده‌اند. دبیرخانه این موضوع با ابلاغ وزیر ورزش در فدراسیون تشکیل شده است، یعنی وزارتخانه‌های مختلف یک تفاهمنامه جمعی را در راستای قانون تصویب شده می‌نویسند. بحث شورای فرهنگ عمومی کشور از امضای تفاهمنامه‌ها مهم‌تر است، لذا اگر ما دبیرخانه‌ای که به آن اشاره کردم را فعال کنیم، قطعاً مسائل بهتر پیش می‌رود و در قالب تشریفات باقی نمی‌ماند. با فعال شدن دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی کشور نمی‌توانیم فعال نباشیم چراکه قانون از ما سؤال می‌کند. اگر ما هم خوب کار نکنیم و نفرات بعدی هم بیایند باز هم بستر خوبی را فراهم کرده‌ایم. نمی‌خواهیم کاری زمین بماند و برای بعدی‌ها بگذاریم. شهرداری تهران یکی از بهترین مجموعه‌های ورزشی جهان را برای جانبازان و معلولان در منطقه ۱۸ ساخته است. بر مبنای همین قانون شورای عالی استان‌ها آقای چمران به دکتر قالیباف نامه زده و برنامه سال ۹۵ را از شهردار تهران خواسته است، یعنی الان دیگر ما دنبال برنامه نیستیم و این قانون در مسیر اصلی خود حرکت می‌کند. وظیفه داریم که این قانون کند حرکت نکند.

انتظار شما از عملکرد کاروان ایران در پاراالمپیک ریو چیست؟ فکر می‌کنید تعداد مدال‌های ایران رکورد تعداد مدال‌هایمان در لندن را بشکند؟

خیلی سخت است. مطمئن باشید که کار ما در ریو به مراتب سخت‌تر از لندن خواهد بود. در رشته دوومیدانی یکسری از کلاس‌ها حذف یا ادغام شده‌اند، این زیانی است برای همه کشورها، منتها کشورهایی که در پایین جدول رده‌بندی هستند بیشتر از تیم‌های بالایی ضرر می‌کنند. تیمی که در رده اول است حتی اگر ۲۰ مدالش هم حذف شود باز هم بهترین است اما برای پایینی‌ها واقعاً سخت است. هدف‌گذاری ما حفظ نتیجه لندن است.

مقام معظم رهبری همواره توجه ویژه‌ای به ورزش جانبازان و معلولان دارند. در خصوص نگاه ویژه ایشان به ورزشکاران پاراالمپیکی برایمان بگویید.

حضرت آقا نگاهشان به تمامی موضوعات جدی است، به صورت خاص به مسائل فرهنگی نگاه می‌کنند و در مورد موضوعات ورزشی همواره تأکیدات زیادی داشته‌اند. در این مدت می‌توانم بگویم که بیشترین دیدار مقام معظم رهبری با ورزشکاران مربوط به ورزش جانبازان بوده است. ایشان تنها یک بار در میادین ورزشی حضور پیدا کرده‌اند و آن هم در سال ۷۶ در ورزشگاه آزادی و به خاطر ورزش معلولان بوده است. این نشان از اهمیت دادن ایشان به قشر جانباز و ورزش پاراالمپیک است. پیام‌های زیادی برای ورزش معلولان داده‌اند و بیشترین فرمایشاتشان نیز مربوط به ورزش جانبازان بوده است.

خاطره یا نکته ویژه‌ای از فرمایشات ایشان در دیدارهایی که به همراه ورزشکاران جانباز و معلول داشته‌اید به یاد دارید؟

نکات آنقدر زیاد است که انتخاب یکی از آنها واقعاً کار دشواری است. ایشان در پیام‌های خود موضوع جانبازان و معلولان را به صورت تفکیک شده می‌بینند. همه را بر مبنای توانمندی‌های ورزشکاران به آن اشاره می‌کنند. یک موضوعی که همیشه بر آن تأکید دارند مسائل فرهنگی است تا هم ورزشکاران را تشویق کرده باشند، هم وظایف ما را دوباره به شکل غیرمستقیم متذکر شده و هم به جامعه می‌گویند که مسائل فرهنگی یکی از محورهای اصلی ورزش است. اینکه ایشان می‌گویند «ایمان، تقوا و پاکدامنی روح ورزش است» یعنی برای ورزش روحی قائل هستند که خارج از مسائل قهرمانی است. اگر روح را از ورزش بگیرید، چیزی جز روحیه گلادیاتوری باقی نمی‌ماند که هر کسی قوی‌تر باشد پیروز می‌شود اما آن چیزی که حضرت امام (ره) تأکید داشته و ایشان هم تأکید دارند روحیه پهلوانی است.

سال ۹۲ دوباره به عنوان رئیس کمیته پاراالمپیک انتخاب شدید، آن هم با اکثریت آرا و بدون رقیب. این یعنی شما اصلاً مخالف یا منتقد ندارید؟

چرا اتفاقاً یک رأی مخالف داشتم که آن هم خودم بودم. به اعضای مجمع هم گفتم به همدیگر شک نکنید (با خنده). این مسائل هیچ کدام ملاک نیست. فکر نکنید کسی که رأی زیاد می‌آورد، کارش بی‌نقص است. نمی‌گویم من و مجموعه‌ام کار نکرده‌ایم، نه اما امتیاز این نیست که اگر رأی زیاد آوردی آدم برنده‌ای هستید. در رأی آوردن‌ها برای نمره دادن به کسی رأی اکثریت را گرفتن امتیاز نیست.

چرا در انتخابات به غیر از شما کسی کاندیدا نشد؟ شاید کسی فکر نمی‌کند که بهتر از شما می‌تواند این فدراسیون را اداره کند؟

کسی جرئت ندارد (با خنده). نه اینگونه نیست. این موضوع دو بخش دارد؛ اول اینکه فکر می‌کنم حرمت نگه می‌دارند و یک بخش هم این است که اگر کسی پیدا شود من باید همه چیز را دودستی تقدیمش کنم. من که نمی‌توانم تا آخر عمر رئیس بمانم. باید کار را خوب، در بهترین شرایط، با حداقل مشکل و با سرمایه خوب مادی و معنوی انتقال دهم. اینکه همه به من رأی دادند را امتیاز نمی‌دانم بلکه یک نوع تهدید می‌دانم چراکه انتظار آنها کار من را سخت می‌کند. با آن رأیی که آنها به من دادند، اینکه من صبح اول از همه می‌آیم و آخر از همه هم می‌روم کار زیادی نیست.

نامزد کمیته ملی المپیک هم شدید ولی انصراف دادید؟

کمیته ملی المپیک دوره قبل خیلی حاشیه داشت و یکی از محورهای حاشیه‌اش ناخودآگاه من بودم، حضورم در این کمیته اصلاً مصلحت نبود.

چرا یکی از حاشیه‌ها بودید؟

به خاطر موضوع ساختمان المپیک، مهندسی انتخابات، آیین‌نامه غلط انتخابات و اساسنامه نادرست. سعی می‌کردم موضوع را دو طرفه و دعوا جلوه ندهم، لذا بهترین کار این بود که از انتخابات کناره‌گیری کنم. دفعه اول نبود که انصراف می‌دادم. اگر پاراالمپیک به حق و حقوقش برسد اینجا و آنجا فرقی نمی‌کند. دوستانی که در کمیته ملی المپیک هستند نیز برای این مملکت زحمت کشیده‌اند. این ظرفیت را باید در خودم به وجود بیاورم که هر کسی رأی آورد به او احترام بگذارم. در این دو سال با اعتباراتی که گرفته‌ایم، خوشبختانه مشکلی پیش نیامده است.

برگزاری مسابقات والیبال نشسته جام باشگاه‌های جهان در مشهد به کجا رسید؟

عدم ثبت‌نام تیم‌های مطرح جهان و همچنین حضور حداقل هشت تیم از جمله مواردی است که سبب شده این مسابقات برگزار نشود، البته کشورهای شرکت‌کننده هم به زمانی که ما تعیین کرده بودیم انتقاد داشتند، به همین دلیل است که این مسابقات را با تأخیر و احتمالاً پس از المپیک برگزار خواهیم کرد. از الان کارهای دعوت‌نامه را انجام می‌دهیم که دیگر هیچ بهانه‌ای باقی نماند.

> المپیک و جام جهانی فوتبال بیشترین جایی است که خبرنگاران تمام دنیا در آن حضور دارند. حالا فکرش را بکنید یک ورزشکار پاراالمپیکی در المپیک حضور داشته باشد. باید این مسئله را جوری مدیریت کنیم که خانم نعمتی در جلوی کاروان ایران قرار بگیرد. پرچمدار هم که بشود خودش سؤال‌های زیادی را در ذهن‌ها ایجاد می‌کند. همه اینها برای جمهوری اسلامی و جامعه ورزش کشور مفید خواهد بود

> مقام معظم رهبری در پیام‌های خود موضوع جانبازان و معلولان را به صورت تفکیک شده می‌بینند. همه را بر مبنای توانمندی‌های ورزشکاران به آن اشاره می‌کنند. یک موضوعی که همیشه بر آن تأکید دارند مسائل فرهنگی است تا هم ورزشکاران را تشویق کرده باشند، هم وظایف ما را دوباره به شکل غیرمستقیم متذکر شده و هم به جامعه می‌گویند که مسائل فرهنگی یکی از محورهای اصلی ورزش است